نگاه

آماده مواجهه با پیامدهای تغییر اقلیم هستیم؟

● **محمدحسین شیخ‌محمدی، پژوهشگر حوزه محیط زیست: اول:** تغییر اقلیم، چالشی جهانی و تهدیدی اساسی برای امنیت کره زمین به شمار می‌رود که به گفته اکثر اقلیم‌شناسان، عمده‌ترین دلیل آن افزایش جمعیت کره زمین، شدت‌یافتن فعالیت‌های غیراصولی و خودخواهانه صنعتی، افزایش غلظت گازهای موجود در جو مانند دی‌اکسید کربن، جنگل‌زدایی و تخریب محیط زیست، افزایش فعالیت‌های غیراصولی کشاورزی و دامداری است. محققان، تغییر اقلیم را یکی از ۱۵ چالش هزاره آینده جهان و یکی از هفت چالش اصلی آینده خاورمیانه معرفی می‌کنند. به‌هم‌خوردن تعادل اقلیم جهان موجب شده متوسط درجه حرارت کره زمین روندی افزایشی را نشان دهد. بسیاری از جوامع علمی نگران روند احتمالی افزایش درجه حرارت زمین هستند که تبعات آن ممکن است بسیار خطرناک باشد. سرعت فعالیت‌های صنعتی و تخریبی انسانی تا حدی است که پدیده‌های طبیعی فرصت «خودپالایی» ندارند و وضعیت آنها در حال بدترشدن است.

دوم: افزایش وقوع مخاطرات جوی- اقلیمی، موج‌های گرمایی شدید و خشک‌سالی‌های ممتد، کاهش چشمگیر پهنه‌های اقلیم مرطوب و افزایش اقلیم خشک، افزایش دما و تحمل‌ناپذیرشدن آن برای انسان و حیوانات، کاهش آب شیرین، تغییر شکل بارش‌ها و وقوع بارش‌های سنگین و غیرمترقبه... مهم‌ترین تغییراتی هستند که در دهه‌های اخیر جوامع انسانی و زیست آنها به خود دیده است. وقوع این تغییرات، پیامدهایی مهمی مانند کاهش عملکرد محصولات کشاورزی، تهدید امنیت غذایی، کاهش تنوع زیستی با حذف و جابه‌جایی برخی گونه‌های جانوری و گیاهی، تهدید امنیت اجتماعی تحت تاثیر بی‌کاری و افزایش حاشیه‌نشینی مهاجران، افزایش چالش‌ها و برخوردهای بین‌المللی تحت تاثیر حوزه‌های آبی مشترک، افزایش انواع بیماری‌های انسان، دام و گیاه؛ کاهش کیفیت شاخص زیست اقلیمی، رقابت شدید بر سر تملک و اکتشاف منابع جدید آب بر چرخه حیات به‌جای گذاشته است؛ به‌همین‌دلیل انتظار می‌رود سیاست‌گذاران به مقوله تغییر اقلیم و امنیت زیست‌محیطی نگاه ویژه و جدی‌تری داشته باشند.

سوم: بررسی‌های محققان نشان می‌دهد در نیم‌قرن اخیر میانگین دمای ایران با شیبی حدود نیم درجه سلسیوس بر دهه افزایش یافته است. بررسی تغییرات بارش حکایت از کاهش آن با شیب ۱۱ میلی‌متر بر دهه دارد. تبخیر و تعرق با شیب ۵۵ میلی‌متر بر دهه افزایش یافته است. در دو دهه اخیر براساس بررسی‌های انجام‌شده، کشور ایران به‌طور متوسط ۱.۱ درجه سانتی‌گراد گرم شده است. افزایش ناهنجاری‌های اقلیمی مانند بارش‌های سنگین، تگرگ، سیل، وزش توفان‌های شدید، خشک‌سالی، دمای بالا، بادهای شدید چند سالی است که در برخی استان‌های ایران به چشم می‌خورد. ایران در سال‌های اخیر با خشک‌سالی، بحران ریزگردها، تشدید مهاجرت، سیل، آلودگی هوا، نشست زمین، گرمای شدید و... مواجه شده است و پیش‌بینی‌های مختلف از تشدید این پیامدها در آینده حکایت دارد. پیش‌بینی می‌شود تغییر اقلیم در بلندمدت آثار و پیامدهای زیان‌باری در ابعاد مختلف اجتماعی، زیست‌محیطی، سیاسی، اقتصادی و... برای ایران به‌دنبال داشته باشد. این تغییرات می‌توانند ابعاد مختلف امنیت ملی را به خطر بیندازند. از مهم‌ترین نتایج و پیامدهای احتمالی گرم‌شدن زمین و تغییر اقلیم در کشور ما خشک‌سالی، مهاجرت، حاشیه‌نشینی، بحران کشاورزی و امنیت غذایی، تشدید روند نابودی دریاچه‌های داخلی، رودخانه‌های مشترک و افزایش اختلافات آبی می‌تواند باشد.

چهارم: ایران کشوری است که به‌دلیل موقعیت جغرافیایی و استراتژیک از نظر اثرگذاری و اثرپذیری از تغییر اقلیم یکی از نمونه‌های منحصربه‌فرد در میان کشورهای جهان است. اگر برای مقابله با تغییر اقلیم برنامه‌ریزی راهبردی و استراتژیک نشود، در درازمدت دچار مشکل خواهیم شد. باید سؤال کرد چقدر برای مقابله با تهدیدهای احتمالی تغییر اقلیم آمادگی داریم؟ تغییر اقلیم به‌عنوان تأثیرگذارترین چالش محیط زیست و تهدیدی امنیتی- زیست‌محیطی باید مورد توجه تمامی تصمیم‌گیران و سیاست‌گذاران قرار گیرد، زیرا تأثیرات منفی بسیاری بر منابع آب و امنیت غذایی می‌گذارد که سبب گسست بافت‌های زیستی، اجتماعی و... خواهد شد. ما توان مقابله با طبیعت را نداریم و ناچاریم خود را با آن سازگار کنیم. نیاز است برنامه سازگاری برای مقابله با اثرات تغییرات اقلیم در کشور تدوین شود تا در آینده با بحران مواجه نشویم. آگاهی‌بخشی عمومی، بازنگری سیاست‌ها و قوانین، راه‌اندازی سامانه‌های هشدار سریع، ارتقای سطح کارشناسی کشور، تقویت ستادهای مبارزه با بحران، بهبود و توسعه اقدامات حفاظت از منابع زیستی، اصلاح سیاست‌های کلان در مدیریت آب کشاورزی، تدوین سیاست‌های جدید کشت و برنامه جامع سازگاری با تغییر اقلیم در بخش کشاورزی، تغییر الگوی کشاورزی در مناطق خشک، برنامه‌ریزی برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای از مهم‌ترین راهبردهای موردنیاز در راستای سازگاری با تغییر اقلیم است. احتیاج داریم برنامه‌های توسعه‌ای کشور با توجه به تغییر اقلیم بازنگری شود تا شاهد کاهش آسیب‌های ناشی از تغییر اقلیم در آینده باشیم.

«شرق» دلایل ضعف کنشگری ایرانیان در مسائل مربوط به حقوق شهروندی را بررسی می‌کند

حق شهروندی اعتراض کجاست؟

عکس: علی شیرینده، میزان

شرق: سال ۹۸ تازه به اوایل زمستان رسیده و در همین مدت پایتخت ایران روزهای دشواری را پشت‌سر گذاشته است؛ ۵۸ روز ناسالم برای گروه‌های حساس و پنج روز هم ناسالم برای همه شهروندان و این بخشی از شرایط زیستی تهرانی‌هاست. در دیگر کلان‌شهرهای ایران هم البته ماجرا به همین سبک‌وسیاق در جریان است و نفس‌کشیدن روزبه‌روز دشوارتر می‌شود. «شهربانو امانی»، عضو شورای شهر تهران، اواسط آذر همین امسال از مرگ روزانه ۱۵ نفر در تهران بر اثر آلودگی هوا خبر داد و این در حالی است که آلودگی هوا تنها یکی از مشکلات زیست‌محیطی زندگی امروز ایرانیان است. در چنین شرایطی که ریشه برخی مشکلات به نحوه مدیریت مسئولان برمی‌گردد، کمتر ندای اعتراضی از سوی مردم شنیده می‌شود و حتی انجمن و گروه‌های فعال در سال‌های پیشین هم خانه‌نشین شده‌اند. آیا ایرانیان میل به اعتراض نسبت به شرایط تأثیرگذار بر زندگی خود را از دست داده‌اند یا اینکه راهی برای چنین اعتراضاتی وجود ندارد؟ ممکن است شرایط اعتراض وجود داشته باشد، اما مردم از تأثیرگذاری این نوع کنش‌ها بر تصمیمات مهم ناامید شده باشند؟ «شرق» در گزارش پیش‌رو به بررسی چنین پرسش‌هایی می‌پردازد.

خواب زمستانی «منشور حقوق شهروندی»

شرایط کنونی جامعه ایران و وضعیت ماه‌های گذشته، بیش از هر زمان دیگری خلأ توجه به حقوق شهروندی را نشان می‌دهد؛ موضوعی که یکی از وعده‌های مهم رئیس‌جمهوری کنونی بود و بخشی از فعالان هم امید به بهبود حق شهروندی مردم را در این دولت داشتند. این انتظار البته بر مستنداتی هم استوار بود و «حسن روحانی» از روزهای نخستین ورودش به پاستور، بارها دراین‌باره وعده داده بود و در صد روز اول دولت یازدهم هم پیش‌نویس «منشور حقوق شهروندی» را تهیه کرد، هرچند تدوین آن حدود سه سال طول کشید و نهایتا در ۲۹ آذرماه سال ۹۵ با امضای رئیس‌جمهور نهایی شد. روحانی حتی در روز رونمایی، از منشور ۱۲۰ ماده‌ای به‌عنوان خط‌مشی دولت خود نام برد. مانند اصل ۲۷ قانون اساسی، یک بخش این منشور به حق تجمع می‌پردازد و در چهار ماده از چنین حقی سخن به میان می‌آورد؛ به‌عنوان‌مثال ماده ۴۶ این منشور می‌گوید: «حق شهروندان است که آزادانه و با رعایت قانون نسبت به تشکیل اجتماعات و راهپیمایی‌ها و شرکت در آنها اقدام کنند و از بی‌طرفی دستگاه‌های مسئول و حفاظت از امنیت اجتماعات برخوردار شوند». در چنین شرایطی اما به نظر می‌آید چندان توجهی به این منشور و مفاد آن نمی‌شود یا اینکه شهروندان به دلایل مختلف علاقه خود به فعالیت‌های مدنی را از دست داده‌اند. ریشه این بی‌علاقگی از کجا می‌آید؟

بی‌توجهی شهروندان و بی‌اثری اعتراضات

دو سال پیش و در اوایل دی، ده‌ها شهروند تهرانی در اعتراض به وضعیت هوای شهر مقابل شورای شهر تهران دست به تجمع زدند و خواستار تغییر در شیوه تصمیم‌گیری نهادهای مسئول شدند. پس از آن تجمع، غیر از اعتراض به سگ‌کشی، دیگر حضور مردم در خیابان و برای اعتراض به شرایط مرتبط با زندگی خود رخ نداد. «محمدکریم آسایش»، فعال مدنی که دو سال پیش در آن اعتراض شرکت کرده بود و پس از آن هم سعی کرده اثرگذاری خود در مسائل مربوط به شهر را حفظ کند، معتقد است که بی‌توجهی شهروندان و همچنین ناامیدی آنها از اثرگذاری بر تصمیمات مهم، باعث کم‌شدن فعالیت مدنی شده است. او دراین‌باره و در پاسخ به چرایی نبود اعتراضات مدنی در شرایط دشوار امسال به «شرق» می‌گوید: «چند عامل در این وضعیت تأثیرگذار بود: نخست اینکه اوج آلودگی هوا در شرایطی است که به دلیل اعتراضات آبان، هرگونه تجمع و اعتراض مدنی، امنیتی تلقی می‌شود. دوم هم این بحث که اعتراض مدنی با چشم‌اندازی از اثرگذاری ترتیب داده می‌شود؛ آیا در شرایط فعلی چشم‌اندازی از اثرگذاری بر مدیریت شهری یا دولت هست؟ سوم موضوع ارزیابی از امکان‌پذیری تجمع است. ما آن زمان آن‌همه فراخوان دادیم و تبلیغ کردیم و خیلی هم تبلیغ تجمع دیده شد (فقط در تلگرام تا قبل از تجمع، پست فراخوان را ۴۸ هزار نفر نگاه کردند)، اما هنگام تجمع فقط ۲۵ نفر آمدند، به‌ویژه الان هم که تحت‌تأثیر شرایط دوران، جو عمومی جامعه این حرکت‌ها را حاشیه‌ای و فرعی می‌داند (آن زمان هم حتی همین بود و واکنش‌های عابران این بود که سر هوا تجمع کردید؟ کل اوضاع خراب است)». او البته می‌گوید که در گروه هم‌اندیشی برای آلودگی هوا بحث کنشگری مطرح است، هرچند با توجه به شرایط امنیتی، تجمع منتفی است، اما پیشنهاد نامه سرگشاده به شورا مطرح شده و اجمالا موافقت شده است.

کنشگری جامعه‌محور از دید حقوقی

محمد داسمه، وکیل پایه‌یک دادگستری که در حوزه محیط زیست نیز فعال است و برخی از تخلفات زیست‌محیطی را خود شخصا به لحاظ حقوقی پیگیری کرده، در پاسخ به این سؤال «شرق» که وظیفه و امکان حقوقی شهروندان برای پیگیری حقوق خود در زمینه مسائلی مانند آلودگی‌های محیط‌زیستی و... چیست، این‌طور توضیح داد: «به صورت کلی کنشگری حقوق محیط زیست باید اقداماتش جامعه‌محور باشد، البته قرائت و نگاه فراگیر پیش از این این‌گونه بود که می‌گفتند چون قدرت دولت مافوق همه ماست، همه مسئولیت‌ها هم برعهده دولت‌هاست، در این میان برخی حامی دولت بودند و برخی هم مخالف و منتقد دولت.

نگاه این‌گونه حتی در زمینه حقوق محیط‌زیستی هم همین‌طور است. آنهایی که نگاه دولت‌محور دارند، در هر موضوع و مسئله‌ای این انتظار و نگاه را دارند که دولت چرا اقدام به فلان کار می‌کند یا اینکه دولت چرا کاری نمی‌کند و برای عمل شهروند نقشی قائل نیستند؛ ولی نباید فراموش کرد که منِ نوعی به‌عنوان شهروند هم - مثلا در موضوع آلودگی گردوغبار- وقتی درخت قطع می‌کنم یا چاه عمیق حفر می‌کنم و... هم در بروز بحران و مشکل زیست‌محیطی نقش دارم و می‌توانم به‌نوعی تعیین‌کننده باشم. منِ شهروند هم مسئول هستم؛ چون برخی از شرایط کنونی ریشه در اقدامات و عملکرد من دارد؛ اما در نگاه کنشگری جامعه‌محور به جای دولت‌محوری شهروند می‌تواند خود پیگیر حقوق محیط زیست باشد». آن‌طور که محمد داسمه توضیح می‌دهد: «البته نباید فراموش کرد که در اصل ۵۰ قانون اساسی هم حق برخورداری از محیط زیست سالم، به‌عنوان تکلیف حاکمیت مشخص شده است؛ ولی براساس ماهیت همین قانون جرائم زیست‌محیطی از دسته جرائم عمومی تعیین شده‌اند و این به معنای آن است که برای پیگیری تخلفات در این حوزه نیاز به شکایت شاکی خصوصی و مشخصی ندارد؛ بلکه می‌توان با پیگیری عمومی آن را دنبال کرد و شهروندان می‌توانند تخلفات آن را گزارش بدهند. آلودگی‌های محیط‌زیستی هم از دسته جرائم عمومی هستند؛ یعنی بخشی از حقوق عامه. هر شهروندی که با مبانی ابتدایی حقوق محیط زیست آشنا باشد، می‌تواند تخلفات محیط‌زیستی را به معاونت حقوق عامه در استان‌ها گزارش بدهد و پیگیری کند یا حتی می‌تواند موضوع را به دادستان‌ها گزارش بدهد؛ چون یکی از وظایف و اختیارات دادستان در استان‌ها همین موضوع است».

این وکیل در توضیح جزئیات آن تأکید می‌کند: «در راستای ابعاد حقوقی اقدامات جامعه‌محور در قانون آیین دادرسی ایران هم موادی از قانون به صورت مشخص این موضوع را مشخص کرده است. به‌عنوان مثال ماده ۶۶ قانون آیین دادرسی کیفری می‌گوید سمن‌های ثبت‌شده در وزارت کشور می‌توانند در موضوعات مرتبط با حوزه وظایف و عمل خودشان علیه تخلفات انجام‌شده اعلام جرم کنند و در تمام جلسات دادرسی هم شرکت کنند. باید توجه داشت که وقتی در قانون اطلاق می‌شود که می‌توانند در جلسات دادرسی شرکت کنند؛ یعنی به طریق اولی در مراحل تحقیقات مقدماتی نیز می‌توانند شرکت داشته باشند؛ چون جلسات دادرسی به جلسات محاکمه اطلاق می‌شود. با استناد به همین قانون می‌توان مثلا با عنوان سمن فعال در حوزه محیط زیست از تولیدکنندگان یا عاملان ایجاد و تشدید آلایندگی محیط زیست شکایت کرده و در مرحله بازپرسی و دادیاری هم جزئیات پرونده را پیگیری کنند. خود ما با استناد به همین قانون - ماده ۶۶ - در برخی از پرونده‌ها مثل تخریب تنگ تکاب و جزیره آشوراده و... علیه تخلفات صورت‌گرفته اعلام جرم کرده‌ایم. در حقیقت می‌توان گفت این روش حرفه‌ای‌ترین و حقوقی‌ترین شیوه پیگیری حقوق عامه در این زمینه است». به گفته داسمه: «درباره مسئله آلودگی هوا، ما علاوه بر این قانون هوای پاک را هم داریم که در آن مسئولیت‌های دستگاه‌های اجرائی به صورت مشخص و جزءبه‌جزء تعیین شده است. برای پیگیری این مسئله مثلا می‌توانیم بررسی کنیم که هر دستگاه براساس مسئولیتش اگر با فعل یا ترک فعل باعث افزایش آلودگی شده، از او به استناد قانون می‌توان شکایت کرد. در نظر داشته باشید که کوتاهی و قصور ذیل مبحث ترک فعل است و در قانون داریم که هر فعل یا ترک فعلی که قانون‌گذار برای آن مجازات یا اقدامات تأمینی تربیتی تعیین کرده جرم است. ما باید نگاه کنیم دستگاه‌هایی که در قانون هوای پاک وظایفی به آنها محول شده، آیا با انجام فعل یا ترک فعل موجب تشدید آلودگی شده‌اند یا خیر و با استناد به همین مواد قانونی می‌توان علیه آنها شکایت کرد».

این وکیل دادگستری همچنین می‌گوید: «از طرفی در مبحث آلودگی قانون خاص هم داریم؛ مثلا برخی مباشران جرم را مثل کارخانه‌داران یا صنعتگران و... اگر نقش مستقیم در تولید آلودگی داشته باشند، می‌توان به اتهام مباشرت در تهدید علیه بهداشت عمومی به اتهام ماده ۶۸۸ قانون مجازات اسلامی تحت تعقیب قرار داد. در قانون هوای پاک در همین زمینه اقدامات و مجازاتی تعیین شده است؛ مثلا آتش‌زدن کاه و کلش در زمین‌های زراعی بعد از فصل برداشت براساس ماده ۲۰ قانون هوای پاک ممنوع اعلام شده و متخلف را می‌توان به مجازات تعزیری درجه ۶ موضوع ماده ۱۹ قانون مجازات اسلامی محکوم کرد».

داسمه در پایان تأکید کرد: «با وجود همه این مواردی که ذکر شد، نباید این مبحث حقوقی مهم را از یاد برد که کنشگر محیط‌زیستی وظیفه‌اش تعیین امور حکمی نیست و این مسئله وظیفه دستگاه قضائی است، وظیفه کنشگر محیط‌زیستی صرفا تعیین امور موضوعی است؛ یعنی می‌تواند موضوع تخلف را فقط اعلام و گزارش کند و تعیین امور حکمی همان‌طور که گفته شد، وظیفه محاکم قضائی است. کنشگر محیط‌زیستی هم نباید دچار این خطا شود».

نظر دیوان عدالت درباره مرخصی زایمان زنان پزشک

شرق: معاون قضائی دیوان عدالت اداری گفت: همه مادران شاغل باید از ۹ ماه مرخصی زایمان استفاده کنند اما این مرخصی باعث اسقاط و ازبین‌رفتن تعهد خدمت آنها در مناطق محروم نمی‌شود و آن تعهد سرجایش است. مولابیگی، معاون قضائی دیوان عدالت اداری، درباره مرخصی زایمان مادران پزشک متخصص گفت: دو نکته درخصوص این موضوع در رأی هیئت عمومی دیوان عدالت اداری مورد بررسی قرار گرفته است. وی ادامه داد: اول اینکه مرخصی زایمان برای همه مادران واجد شرایط به مدت ۹ ماه تعیین شده است؛ یعنی اینکه ۹ ماه مرخصی با احتساب این دوره مرخصی به‌عنوان سابقه خدمت و دریافت حقوق و مزایا در این ایام. مولابیگی گفت: اما نکته دوم این است که برخی از بانوان دارای تعهد خاص هستند، مثل طرح خدمت پزشکان که باید در نقاط محروم طرح را بگذرانند. معاون قضائی دیوان عدالت اداری تصریح کرد: بحث این بود که آیا مرخصی زایمان این تعهد خدمت را ساقط می‌کند یا خیر که دیوان نتیجه گرفت که تعهد سرجای خودش باقی خواهد ماند.

وی ادامه داد: مرخصی زایمان همه ۹ ماه است اما در بحث بانوان شاغل دارای تعهد خاص آن سرجایش است و قرار نیست به صرف رفتن مرخصی زایمان آن تعهد از بین رفته و تعهد دوره خاص ساقط نخواهد شد. مولابیگی افزود: فرض کنید متعهد خدمت باید دو سال در یک منطقه محروم طرح بگذراند، ایشان ۹ ماه مرخصی زایمانش را می‌رود و می‌تواند از این فرصت قانونی استفاده کند اما آن دو سال تعهد خدمت باید سر جایش بماند و آن دو سال را خدمت کند، زیرا مناطق محروم به تخصص این فرد نیاز دارند و این فرد در دوره تحصیل از مزیت‌هایش استفاده کرده است. به گزارش فارس، در پی شکایت از وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و درخواست ابطال بند دوم بخش‌نامه شماره ۱۰۰.۴۰۴ تاریخ ۹۴.۵.۱۷ وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مبنی بر تقلیل مدت‌زمان مرخصی زایمان مادران پزشک متخصص که در دوره انجام طرح صاحب فرزند می‌شوند، از ۹ ماه به ۴ ماه و محاسبه همین ۴ ماه در سنوات دوره تعهد خدمتی طرح دستیاری تخصصی، هیئت عمومی دیوان عدالت اداری پس از بحث و بررسی، مصوبه مورد شکایت را تبعیض ناروا و مخالف بند نهم اصل سوم قانون اساسی دانست و رأی به ابطال آن داد؛ بنابراین مرخصی زایمان بانوان متخصص پزشک همان ۹ ماه خواهد بود. این گزارش می‌افزاید هیئت عمومی دیوان عدالت اداری همچنین با بررسی آرای متعارض شعب این دیوان با صدور رأی وحدت رویه اعلام کرد: مرخصی زایمان جزء مدت تعهد خدمت طرح پزشکان محسوب نمی‌شود.

تأمین پانسمان ویژه بیماران پروانه‌ای تا پایان امسال

ایسنا: رئیس بنیاد بیماران خاص از رفع مشکل تأمین پانسمان بیماران پروانه‌ای خبر داد و گفت: «با تمهیدات اندیشیده‌شده از سوی وزارت بهداشت، بیماران «ای‌بی» تا پایان سال برای تأمین پانسمان مشکلی نخواهند داشت».

فاطمه هاشمی‌رفسنجانی با اشاره به مشکلات پیش‌آمده درخصوص تأمین پانسمان میپلکس در چند هفته اخیر برای بیماران «ای‌بی» گفت: «طبق جلساتی که با وزارت بهداشت داشته‌ایم، مشخص شد که این بیماران فعلا در شرایط نامناسب قرار ندارند و طبق برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده باندهای مخصوص برای این بیماران تا پایان سال خریداری شده و اکنون هیچ کمبودی در این خصوص وجود ندارد. پانسمان‌های میپلکس خریداری‌شده در اختیار خانه ای‌بی هم قرار گرفته و بیماران می‌توانند به شکل رایگان نسبت به تهیه آنها اقدام کنند». او با بیان اینکه اکنون بیماران «ای‌بی» نسبت به سایر بیماران خاص وضعیت بهتری دارند، اظهار کرد: «نکته مهم این است که ما مسائل را به شکل کلی و در سطح کلان پیگیری می‌کنیم. درخصوص بیماران «ای‌بی» نیز اقدامات جزئی‌تر توسط وزارت بهداشت صورت می‌گیرد. طبق پیش‌بینی‌های انجام‌شده و با توجه به اینکه طبق آمارها این بیماران بیش از حدود ۶۰۰ تا ۷۰۰ نفر نیستند، قطب‌های درمانی در مراکز استان‌ها تعیین شده است تا بیماران با مراجعه به این مراکز خدمات و داروهای لازم را دریافت کنند». رئیس بنیاد امور بیماری‌های خاص، درخصوص زمینه‌های بروز بیماری «ای‌بی» ادامه داد: «در جلساتی که با یک مرکز تحقیقاتی در ایتالیا داشته‌ایم می‌دانیم که اکنون تحقیقات روی این بیماری برای شناخت دقیق‌تر آن آغاز شده است. گاهی اوقات ازدواج‌های فامیلی مسبب بروز بیماری در فرزند شده و گاهی نیز در حالی که هم پدر و هم مادر سالم هستند، می‌توانند عاملی برای انتقال این ژن به فرزند خود باشند».

او در خاتمه با بیان اینکه طی سالیان مختلف بیماری‌هایی مانند سرطان، اماس و... را برای آنکه پوشش رایگان داشته باشند به هیئت دولت پیشنهاد کردیم، اظهار کرد: «اما هیچ‌کدام از این بیماری‌ها مورد قبول واقع نشده تا زمانی که در دوره اول ریاست‌جمهوری آقای روحانی مجددا با تلاش‌های پدرم بیماری «ای‌بی» نیز جزء بیماری‌های خاص شناخته شده و دارو و درمان آنها به شکل رایگان صورت می‌گیرد».

خبر

انتقاد از بالابودن عناوین مجرمانه در کشور

● **ایسنا:** رئیس انجمن مددکاری اجتماعی ایران ضمن درخواست بر بازنگری و کاهش عناوین مجرمانه از سوی قوه قضائیه گفت: این کار موجب می‌شود تا از تولید شهروند-مجرم کاسته شود. سیدحسن موسوی‌چلک با بیان اینکه یکی از مشکلاتی که در کشور داریم، بالابودن عناوین مجرمانه است، گفت: این مسئله موضوعی است که در تمام ادوار، کارشناسان حوزه اجتماعی، حقوقی، کیفری و... نسبت به آن هشدار داده‌اند. با حضور آقای رئیسی هم این موضوع مجدد مطرح شده است.

او بااشاره به وجود چهارهزارو ۲۰۰ عنوان مجرمانه در کشور بر اساس گزارش معاون حقوق بشر و امور بین‌الملل وزارت دادگستری گفت: این تعداد آمار بالایی است. هفته گذشته نیز در جلسه آقای رئیسی با مسئولان سازمان‌های حوزه شهری نکته‌ای مطرح شد که از درست‌کردن «شهروند-متخلف» بپرهیزیم. اما فکر می‌کنم مهم‌تر از این موضوع، این است که ما از درست‌کردن «شهروند- مجرم» بیشتر باید بترسیم و بپرهیزیم. آمار بالای ثبت پرونده‌ها و آمار بالای عناوین مجرمانه در راستای درست‌کردن شهروند- مجرم عمل می‌کند.

به گفته رئیس انجمن مددکاری اجتماعی ایران، آنچه ما نیاز داریم، بازنگری در این بخش است که در برنامه ششم توسعه هم به‌صراحت مطرح شده و دغدغه آقای رئیسی هم بوده است. اگرچه این موضوع پیش‌ازاین هم مطرح شده بود اما اتفاقی در عمل نیفتاد که هیچ، هنوز هم در حال تولید عناوین مجرمانه هستیم. به‌عنوان عضوی از یک تشکل غیردولتی انتظار دارم که همان‌طور که آقای رئیسی نگران تربیت شهروند- متخلف است، نگران شهروند- مجرم هم باشیم و در این زمینه تحولی با بازنگری در قوانین صورت بگیرد. موسوی‌چلک افزود: برای مثال می‌توان برخی از جرائم را به «تخلف» تقلیل داد تا به‌این‌ترتیب تعداد مجرمان را کاهش داد و شهروندان با عناوین مجرمانه متحمل مجازات نشوند. واقعیت این است بالابودن عناوین و پرونده‌های قضائی، محملی برای تولید «شهروند- مجرم» است. او در خاتمه این را هم گفت که انجمن مددکاران اجتماعی ایران همان‌طورکه در تدوین بسته اجتماعی برنامه ششم توسعه با قوه قضائیه همکاری داشت، این‌بار نیز آمادگی دارد که برای این بازنگری در کنار قوه قضائیه باشد.

«اوباش محله‌ای» تحت کنترل پلیس

● **ایلنا:** رئیس پلیس امنیت عمومی پایتخت از تحت کنترل قراردادن اوباش‌های محله‌ای خبر داد. «سردار علی ذوالقدری» در صحبت‌های خود درباره اراذل‌واوباش سطح‌دار گفت: این افراد از آنجا که تحت کنترل هستند، تعدادشان افزایش نداشته است. درحال‌حاضر ما با افرادی مواجه هستیم که به‌اصطلاح اوباش‌های محله‌ای هستند و ما برای این افراد نیز برنامه‌ریزی کرده و آنها را تحت کنترل قرار خواهیم داد و اجازه نمی‌دهیم افراد نظم و امنیت عمومی را برهم زده و برای شهروندان مزاحمت ایجاد کنند. او در پاسخ به این سؤال که این افراد در کدام مناطق فعالیت می‌کنند، تصریح کرد: این افراد بعضا در محله‌هایی هستند که بستر را برای اقدامات اوباش‌گونه خود مناسب می‌بینند، البته ما این محلات را مورد پایش و شناسایی قرار داده و در طرح اخیر پلیس امنیت تعدادی از این افراد نیز شناسایی و دستگیر شده‌اند.

نوبت دوم

آگهی فراخوان شناسایی سرمایه گذار ۱۸ – ۹۸

فراخوان شناسایی سرمایه گذار ، جهت سرمایه گذاری با سازمان منطقه آزاد قشم

کمیسیون معاملات

م/الف:۲۰۷۷/ ۹۸

موضوع طرح: سرمایه گذاری جهت طراحی و اجرای سه پروژه سازمان منطقه آزاد قشم (سبد سه) بصورت یکجا به شرح جدول ذیل :

ردیف	عنوان پروژه	مشخصات فنی پروژه
۱	قطعه ۴ بزرگراه خلیج فارس	طول ۲۸ کیلومتر و عرض هر طرف ۱۱/۵ متر میانگین خاکریزی ۶ سانت با ۱۵ سانت ساب بیس و اجرای آسفالت با دو لایه ۶ سانتی متری
۲	ساماندهی اسکله های لافت و پهل	عملیات محوطه سازی در زمینی به مساحت ۱۳ هکتار در اسکله پهل و زمینی به مساحت ۱۰ هکتار در اسکله لافت به همراه اجرای سر درب های ورودی ، پارکینگ ، استراحت گاه ، نماز خانه و غرفه های خدماتی
۳	اسکله تفریحی قشم	طول ۴۰۰ متر و عرض ۲۰ متر به صورت شمع و عرشه بتنی

● آورده سازمان : در طول مدت انجام پروژه ۲۰ درصد به صورت نقد و ۸۰ درصد بصورت واگذاری اموال غیر منقول پرداخت میگردد .
● آورده سرمایه گذار : شامل طرّاحی و تامین کلّیه هزینه های مربوط به انجام تاسیسات زیربنایی، احداث و تکمیل پروژه (اعم از معماری، سازه، تاسیسات و ابنیه) به طور کامل و سایر هزینه های مربوطه به ارزش ۵/۹۸۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال که در اسناد پیمان میباشد.
● در پایان اجرای پروژه مالکیت پروژه متعلق به سازمان منطقه آزاد قشم میباشد و میبایست توسط سرمایه گذار به سازمان تحویل گردد.
● الزام شرکت در فراخوان ارائه گواهینامه صلاحیت در رشته های :
۱-یک ابنیه ۲-یک راه ۳-حداقل ۲ تاسیسات برقی و مکانیکی
● به صورت توامان می باشد و مشارکت و کنسرسیوم مورد قبول نمی باشد .
● داشتن تجربه کافی مرتبط با موضوع
● داشتن امکانات ، ماشین آلات ، تجهیزات تخصصی و توانایی فنی ، نرم افزاری و مالی برای انجام کار
● ارائه مدارک و تکمیل اسناد ارزیابی اعلام شده
● داشتن شخصیت حقوقی معتبر و فاقد سابقه محکومیت قضایی
● لیست مدارک و مستندات بر اساس اسناد اعلام شده باید به طور کامل توسط سرمایه گذار ارائه گردد ، خواهشمند است از ارائه مدارک اضافی خودداری فرمایید .
● مهلت دریافت اسناد فراخوان : متقاضیان می توانند از تاریخ ۹۸/۱۰/۰۱ تا تاریخ ۹۸/۱۰/۱۰ جهت دریافت اسناد و مدارک ارزیابی مراجعه نمایند .
● مهلت تحویل اسناد فراخوان : از تاریخ ۹۸/۱۰/۱۱ تا تاریخ ۹۸/۱۰/۲۱ (آخرین مهلت تحویل پاکات ارزیابی ساعت ۱۴:۰۰ تاریخ ۹۸/۱۰/۲۱ می باشد)
● محل دریافت و تحویل اسناد ارزیابی : جزیره قشم شهر قشم- اسکله بندر بهمن- مدیریت حقوقی و امور قراردادها - دبیر خانه کمیسیون معاملات. ۳۵۲۵۲۱۵۰ -۳۵۲۵۲۴۷۱ فکس ۰۷۶-۳۵۲۴۱۷۰۶-۰۷۶(کد پستی : ۷۹۵۱۶۱۷۴۴۴) در پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات کشوری به آدرس IETS.MPORG.iR و در سایت سازمان منطقه آزاد قشم به آدرس الکترونیکی www.Qeshm.ir قسمت پرتال خبری و سازمانی) دریافت کنند.

سایرتوضیحات:
● به پیشنهاداتی که پس از انقضای مدت مقرر در آگهی واصل شوند ترتیب اثر داده نخواهد شد .
● سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد ارزیابی مندرج است .
● هزینه هر نوبت انتشار آگهی به عهده سرمایه گذار خواهد بود .

دبیرخانه کمیسیون معاملات